

AGRICULTURA

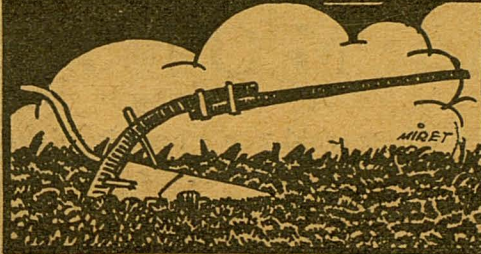
REVISTA AGRÍCOLA CATALANA

Director: **AUGUST MATONS**

Col·laboradors:

Professors i tècnics del Departament d'Agricultura de la Mancomunitat de Catalunya

Any VIII 20 d'abril de 1924 Núm. 8

Plaguicida

Trías per a la destrucció de les plagues del camp i jardins.

Vidicida

Trías per a tenir els vinyars sans i extingir la Filoxera, Oidium, Mildew, insectes, larves, etc.

Ganadicida

Trías per a la higiene i curació del bestiar i aus.

Anofelicida

Trías per a matar mosquits i evitar el Paludisme.

Sanicida

Trías Microbicida, antisèptic, insecticida i parasiticida

¡¡Agricultors!! ¡¡Ramaders!!

Assegureu les vostres collites-Podeu tenir el vostre bestiar sa emprant

GERMICIDES

Són els únics productes incomparables

Avalats per la patent d'invenció per a tot el món núm. 85124 Practicar un assaig equival a convertir-se en propagador

Consulteu el nostre Departament tècnic que us resoldrà gratuïtament les vostres dificultats

No són verinosos - No corroïxen

Demaneu nostre fulllet

Elaborats per:

BONO, CUSÓ i C.^a, LTDA.
Consulat, 1 - Telef. A. 4978 - BARCELONA

¡Vinicultors!

Per un treball pràctic és convenient que, en els trassegaments d'elaboració, adopteu l'empleu d'una bona Bomba i un bon Filtre per presentar millor els vostres vins

Bombes: Fafeur - Catalanes
M A R M O N I E R

Tubs d'immersió per a bocois, aixetes, coladors, records, etc. - Tubs de goma, aspirants ratllats, blindats i llisos

Filtres "TORMO"

de una, dos, tres, quatre i cinc bateries

Material Viti-Vinícola, Productes Enològics marca ENOL
Aparells per a anàlisis dels vins

VICENS VILA CLOSA
(SUCCESSOR DE KEGELS I VILA)

Passeig de Gràcia, 88
Direcció telegràfica: KEDEVILA
Telèfon 1338 G.

BARCELONA

En dirigir-vos a les cases anuncidores, citeu AGRICULTURA

RAJOLS, TEULES, TOTXOS
maons (plens i buits), cai-
rons, etc., deu vostè fa-
bricar-los a màquina, a fi
d'obtenir de la terra tot
el seu rendiment.

La casa VILLALTA, de Barcelona, és la que millor podrà servir-lo en

Màquines, Forns Assecadors

i tot el que pertany a l'indústria ceràmica i
de fabricació de materials per a construcció

Visiti o escrigui avui mateix a la **SECCIÓ A** de la casa

VDA. J. F. VILLALTA, S. EN C.
BARCELONA

Oficines.
Nou Sant Francisco, 28

Apartat correus n.º 65
Teléfon 568

Els Adobs químics de la casa

Quintana & Torres

Enriqueixen a l'agricultor

*Així ho certifiquen tots
els que els han empleat*

*Ous desinfectants per
- a gallines i coloms -*

Quintana & Torres

Carrer de Barcelona, 4 :: TARRAGONA

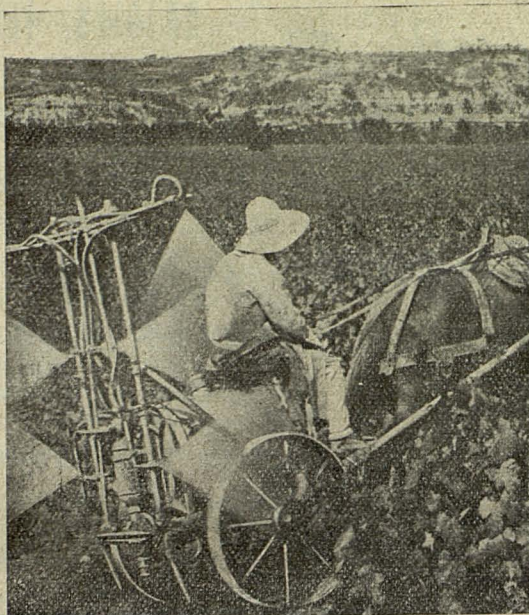
En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu **AGRICULTURA**

**Està vostè encara
empleant aparells
antiquats?**

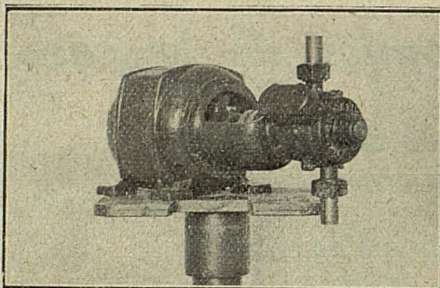
Podem proporcionar a V. el mitjà de **sulfatar amb un cost limitadíssim els seus vinyars**. Demani'ns dades i referències dels cèlebres polvoritzadors **"CIVETTE" de bast, "FUTUR" de carro**, i s'admirarà de no tenir-los encara en ús, puix poguent fer un treball perfecte amb un sol operari, té encara empleats una legió d'obres que sulfaten tard i malament sos grans **vinyars**. Demani vostè el atàleg. Informi's amb temes l'adquirirà. **"CIVETTE" i "FUTUR"** són d'un cost limitat i donen completa satisfacció, en pla o en pendent

Escrigui a

**Establiments Viti-
coles P. Casellas**
Méndez Núñez, 4,
pral. - BARCELONA

Aquesta fotografia és d'un dels aparells que treballen en els **Vinyars Raventós**, productors del Xampany Cordoniu. Un dels 500 que estan en ús.

La **BOMBA** que reuneix les característiques més aventajoses

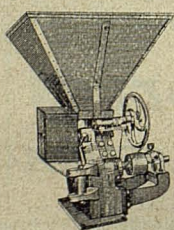
É S L A
TANK

La **ÚNICA** que no té estopada
No necessita engrassament

Representant exclusiu:

J. Maristany Casajuana
Consulat, n.º 1 : Barcelona

Molins i Trituradors "TORRAS"

Per a Moresc, Garrofes, Favas, Sègol i tota classe de cereals. Els de major rendiment i de més durada. Proves gratis. Més de cent cartes de referència.

MARC TORRAS
Angels, 12
Barcelona

**Economia
i Finances**

Revista
Quinzenal
d'Informació
i Divulgació

**Editorial
Catalana**
S. A.

Rbl. S. Josep,
16, pral.
Barcelona

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu **AGRICULTURA**

SOCIETAT ENOLÒGICA DEL PENEDÈS

(Societat Anònima) Continuadora de

SERDA, ROS I C.^A - Vilafranca del Penedès

AGÈNCIA A BARCELONA: València, 278

PREMSES CONTÍNUES "MABILLE"

Les més perfeccionades : Les més sòlides : Les més econòmiques

PREMSES MECÀNIQUES AUTOMÀTIQUES

PREMSES A MÀ : TREPITJADORES : BOMBES

MANGUERES I AIXETES PER A TINES

Instal·lacions modernes per a Cellers Cooperatius

Productes Enològics : Aparells d'anàlisi de vins

Adobs químics : Sofres i Sulfats

Bàscules
caixes per a
cabals
Pibernat

Parlament, 9

Barcelona

Compañía Anónima
de Productos
Químicos

Sulfat de ferro de
classes especials
per a l'agricultura

Acids Sulfúric, muriàtic i
nític, purs i comercials
Alums, Bisulfats de sosa
Sulfat d'Alúmina, de sosa
de zenc. Mini de plom, Litar-
giri, Sulfur de ferro, etc.

MONCADA, 23

Barcelona

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu **AGRICULTURA**

**EL MILLOR
DESIN-
FECTANT**

*Es ven aconduït
en llaunes de 1,
4 1/4 i 10 quilos*

**Representant
general per
a Espanya:**

**Robert
Teschendorff**

**J. A. Clavé, 3, pral.
Barcelona**

**EN BRUI
INOFENSIU I D'OLOR AGRADABLE
NO TACA**

*Per a desinfecció de locals, mobiliaris, estables,
galliners i per l'agricultura. Contra paràsits, per
a rentar les robes de malalts infecciosos, espe-
cialment tuberculosos. Per a usos veterinaris i
per a eliminar males olors*

«LYSOFORM» Dr. Hans Rosemann, Berlin

Producte elaborat pel farmacèutic don C. Sarrias, en son Labo-
ratori de Barcelona, per cessió «Lysoform»
Dr. Hans Rosemann, Berlin

INSTRUCCIONS PER A L'ÚS

2 o 3 parts de «Lysoform» en brut per 100 parts d'aigua calenta

1. Desinfecció del quarto del malalt i altres locals, netejant-se el sòl i fregant les parets amb un drap humit.
2. Desinfecció de la roba. I a roba es renta després d'haver-la posat a remullar per espai d'unes 24 hores en una solució calenta de 1 per 100. Heu's aquí un procediment adoptat en virtut del dictamen facultatiu en nombrosos hospitals i sanatoris de tuberculosos i que es recomana per a tota llar domèstica. «Lysoform» neteja per si mateix i estalvia sabó al propi temps que contribueix a la conservació de la roba.
3. Pera recipients, refretes, bidets, escupidores. Neteja de tubs de desguàs i escorredores, dels armaris, frigorífics i rebosts. «Lysoform» elimina tota mala o'lor. Els aliments no prenen l'olor del «Lysoform».
4. Extermini de paràsits de tota espècie en locals, en plantes i animals domèstics (gossos, conills, gats, ocells, etc.). Una loció elimina la mala olor dels animals.
5. Per a usos veterinaris. Locions i compreses en casos de tinya, pegadella, ronya i altres afeccions de la pell en els animals domèstics. Es recomanen friccions amb una solució de 20 per 100 i tot seguit una loció amb altra solució al 5 per 100.

NOTA IMPORTANT: Per a la higiene o desinfecció personal i per a usos clínics i tractament de ferides, així com per a malalties de la pell, deu emplear-se el «Lysoform» pur, que el distingeix l'etiqueta de «La infermera»

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu **AGRICULTURA**

AGRICULTURA

REVISTA AGRÍCOLA CATALANA

Dies de sortida: 5 i 20 de cada mes

Subscripció: Barcelona, any: Pessetes 9 - Fora: Pessetes 10 - Estranger: Pessetes 11

Número solt: Pessetes 0'50

Direcció i Administració : Rambla de Sant Josep, 16, principal : BARCELONA

SUMARI: Les nostres exportacions, per *August Matons*. — Com s'anivella un camp, per *A. Dàneo*. — Les moles de moli. II, per *Mn. J. R. Bataller*. — Plantes casolanes. Begònies, per *Joan Santamarta Matas*. — Incendis de boscos. I, per *Segimon Vandrell*. — Els cigrons, per *Agrícola*. — Comentaris. — Informacions comercials: Vins, per *Pere J. Llorc*; Olis, per *Lisínd Andreu*; Cereals per *Lluís Marsal*. — Noticiari. — Notes del Departament d'Agricultura de la Mancomunitat de Catalunya. — Bibliografia. — Consultori, per *R. S.*

Les nostres exportacions

FA uns quants dies, es reuniren, si no ens equivoquem, a Tortosa, els delegats de les entitats agrícoles oficials — Consells provincials i Cambres agrícoles — catalanes i valencianes, per estudiar la manera d'obtenir del govern en el *Consejo Superior de Economía Nacional* que s'ha constituït o s'ha de constituir a Madrid, una representació que fos veritablement proporcionada a la suma d'interessos que les comarques mediterrànies representen dins la producció espanyola.

En el reial decret de constitució del *Consejo* esmentat, la representació d'aquestes comarques, és a dir, de ço que ben pròpiament, dins l'agricultura espanyola, podríem anomenar agricultura d'exportació és migradíssima i d'elecció bastant complicada; en el fons, l'agricultura rica i activa, la que s'hauria de protegir pel seu caràcter progressiu i per la creixent riquesa que produeix anualment, l'agricultura honorable, és, com sempre, postergada davant l'agricultura interior, primitiva, forta d'influències polítiques i de la proximitat favorable de Madrid i davant de la indústria, organitzada principalment per aquesta mena de lluites.

Sempre que a Espanya es parla de qüestions aranzelàries surten a relluir la indústria i la cerealicultura, dues menes de riquesa molt respectables però que estan ben lluny de representar íntegrament la riquesa del país. L'agricultura d'exportació i els seus interessos són

bellament oblidats, sufocats per la cridòria dels blataires i dels industrials.

Per això ens és ben agradable de constatar que els agricultors catalans i valencians inicien una entesa per la defensa de les nostres produccions.

En la reunió de Tortosa fou traçat un pla d'acció; essencialment es tracta de posar en evidència la injusta distribució de les representacions econòmiques en el *Consejo*, fonamentant-la en la importància que l'agricultura d'exportació té en el conjunt de la producció del país. Aquest estudi reserva moltes sorpreses. Ben pocs saben ço que l'exportació agrícola de la zona mediterrània representa. Per això ha estat convenient de calcular-la. De la reunió de Tortosa ha sortit aquest càlcul tan interessant.

Utilitzant les estadístiques oficials o d'altres, quan aqueixes no existeixen o són evidentment deficientes, ha estat determinat el valor de les exportacions dels productes agrícoles obtinguts en la zona litoral mediterrània, des del cap de Creus a Gibraltar.

Heu's aquí aquestes xifres:

	Pessetes
<i>Taronja.</i> S'exporten per mar 15 milions de caixes, que valen, unes amb altres, 18 pessetes, incluint les despeses de confecció i embarcament.	270.000,000
S'exporten per terra 20 mil vagons a 2,000 pessetes cada un.	40.000,000
<i>Mandarines.</i> 850,000 «bultos», a 40 pessetes.	34.000,000
<i>Llimones.</i> 100.000 caixes, a 15 pessetes.	1.500,000
<i>Cebes.</i> El promig d'exportació principalment a Anglaterra i un xic al Continent, és de 2.500,000 caixes, que valen 15 pessetes cada una.	27.500,000
Cap als Estats Units s'han exportat 1.500,000 de gàbies.	7.500,000
<i>Melons.</i> 200,000 caixes, a 15 pessetes, franc bordo.	3.000,000
<i>Magranes.</i> 300,000 caixes, a 15 pessetes, id.	4.500,000
<i>Tomàtecs.</i> 150,000 «bultos», a 36 pessetes id.	5.400,000
<i>Raïm.</i> D'Almeria, Múrcia i Dènia, 1.500,000 de barrils, a 25, f. b.	37.500,000
<i>Panses.</i> De Dènia i Màlaga, uns 400.000 quintars a 50 pessetes.	20.000,000
<i>Ametlla</i> amb closca i en gra.	30.000,000
<i>Avellana</i> amb closca i en gra.	20.000,000
<i>Pebrots, safrà, figues seques, castanyes, alls i fruits frescos.</i>	50.000,000

	Pessetes
Conserves de fruites i verdures, 500,000 caixes a 35 ptes.	17.000,000
Patates primerenques de Mataró, València, Múrcia i Almeria, s'han exportat en promedi unes 60,000 tones. Si l'exportació no hagués estat restringida, aquesta exportació hauria estat segurament tres vegades més gran), a 500 pessetes.	30.000,000
Arròs (1). 60,000 tones, a 700 pessetes.	42.000,000
Oli	54.000,000
Vi.	169.000,000
Olives verdes i en conserva.	13.500,000
Suro.	47.000,000
Mongetes.	500,000
Garrofes.	13.000,000
Hortalisses i llegums.	3.000,000
Cacauet.	1.000,000
Increment de les exportacions des de l'any 1920 fins a la data.	45.600,000
	1.000.000,000

Segons els càlculs dels agricultors catalans i valencians, el valor de les exportacions agrícoles de la zona mediterrània puja, doncs, a mil milions de pessetes.

¿Quin tant per cent representa aquesta exportació en la total exportació espanyola? Les estadístiques oficials dels últims anys acusen una exportació total que arriba amb prou feines als mil milions de pessetes. Aquesta xifra és inferior a la realitat per tal com la Direcció General de Duanes fixa pels seus càlculs uns preus unitaris bastant més baixos dels que es paguen als mercats. Per l'oli, per exemple, fixa el preu d'una pesseta per quilo; el mateix passa pel vi i pels altres productes. Això fa que la xifra total resultant sigui bastant més baixa que la que s'obtindria fixant els veritables preus de venda, i que per saber l'entitat de l'exportació la xifra de mil milions, hagi d'ésser prudencialment augmentada. Segurament ens acostem a la realitat, calculant-la en dos mil milions de pessetes.

Resulta així, si la nostra suposició és exacta, que l'exportació de la zona mediterrània és almenys igual a la meitat de l'exportació total espanyola; dels dos mil milions que Espanya exporta, mil cor-

(1) Des de aquí fins a la veu cacahuet, les dades són oficials i corresponen a l'any 1920. Les anteriors han estat calculades utilitzant dades no oficials proporcionades per Sindicats, exportadors, etcètera.

responen a l'agricultura mediterrània, i mil a l'agricultura restant i als productes industrials.

¿Per quina raó, doncs, l'agricultura d'exportació, tan important i que constitueix una de les més sòlides bases de la prosperitat espanyola, és constantment postergada? Deixant de banda aquelles raons d'influència i d'organització que tantes voltes hom ha lamentat, volem afirmar un altre cop que una de les causes principals d'aquest abandonó és el desconeixement que els governants i els mateixos agricultors interessats tenen dels problemes d'exportació. Per això, en un altre article, varem sostenir la necessitat que aquests problemes fossin estudiats i vulgaritzats fins a saturar l'opinió, i per això avui declarem la nostra satisfacció davant d'aquesta primera temptativa de valorització de la nostra producció agrícola.

AUGUST MATONS.

Com s'anivella un camp

HEM rebut una consulta d'un senyor que transforma part de la seva finca de secà en regadiu, per a la qual cosa anava aplanant els camps per a poder-los regar. Aquesta operació l'anava fent com s'acostuma generalment, sense cap càlcul, sinó pràcticament a ull, per mitjà de trágella dirigit per homes pràctics. Però constatava que els camps no quedaven prou ben aplanats, ja que l'aigua no inundava tot el terreny. Aquest inconvenient s'accentuava cada vegada més, a mida que el camp tenia majors dimensions.

Per fer una bona nivellació, amb el mínim de moviment de terres, és necessari fer un petit càlcul previ, amb ajuda d'un nivell d'aigua.

Essent una operació senzilla, creiem interessant de divulgar-la.

Els aparells que es necessiten són els següents:

Nivell d'aigua.—És un aparell que consta senzillament d'un tub de llautó, corbat en els seus extrems, en els quals són enxufats dos trossos de tub de cristall tal com indica la figura 1.

En la part central va subjectat per una abraçadera, que es fixa sobre el plat del trípede per mitjà d'un coixinet vertical, que permet al conjunt de girar horitzontalment; omplint d'aigua el tub fins que el nivell pugi a una mica més de la meitat de les branques de cristall, la visual que passi rasant simultàniament per les dues superfícies lliures de líquid és exactament horitzontal. (línea n n')

Mira.—És una llata de fusta de dos a tres metres de llarg sobre la qual són marcades les divisions del metre amb ratlles vermelles i amb números negres al costat de les divisions, per indicar els decímetres; marcat de manera que es puguin llegir a distància. La graduació comença per la part inferior. (M. de la figura 1.)

Mira de planxeta.—Consta d'un tros de planxa de ferro, d'uns 40 centímetres en quadre, subjectada pel seu centre a una corredera que pot fixar-se indiferentment per medi d'un cargol de pressió, a un pal de secció quadrada d'uns dos metres de llarg, sobre el qual van també marcades les divisions del metre començant per l'extrem inferior; la planxa de ferro, és pintada de blanc i vermell formant quatre quadres. (P. de la figura 1)

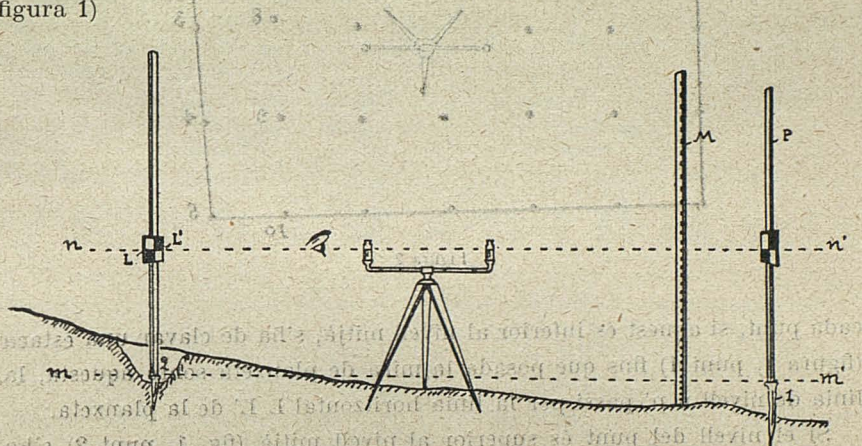

Figura 1

Manera d'operar.—Suposem un camp que tingui la forma de la figura núm. 2.

- 1.º Es situa el nivell d'aigua, aproximadament, al centre del camp.
- 2.º Un noi ajudant amb la mira ha de situar aquesta verticalment i successivament en els punts 1, 2, 3, 4, 5, etc. La distància de punta a punta es determina aproximadament per passes que poden ésser distàncies de 5^a a 10^a; naturalment, com més a la vora entre si estiguin els punts, més exactitud s'assolirà en el càlcul.
- 3.º De cada punt on es situï la mira, el que es cuida del nivell anotarà la cota o sigui la divisió de la mira que arribi a la línia de nivell n n', número que donarà el desnivell entre la línia de nivell i el punt 1 del terreny.
- 4.º Anotades totes les cotes del camp, es sumen, i llur suma es divideix pel número de cotes sumades. El quozient serà la cota mitja que és la que han de tenir tots els punts del camp una vegada anivellat. Suposem que aquest nivell mitjà del camp passi per la línia m m'.

5.^t Amb la mira de planxeta es produeix a modificar en el terreny el nivell dels punts, per a que quedin al nivell mig m m'. Per això, es gradua la planxeta de manera que la distància del seu extrem inferior a la línia horitzontal que separa els quatre quadros L L', sigui exactament igual a la cota mitja trobada. Una vegada la planxeta graduada, l'ajudant torna a passar aproximadament pels punts 1, 2, 3, 4, 5, etc. En

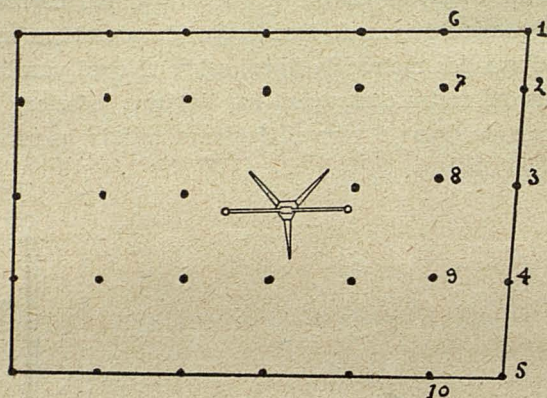

Figura 2

cada punt, si aquest és inferior al nivell mitjà, s'ha de clavar una estaca (figura 1, punt 1) fins que posada la mira de planxeta sobre aquesta, la línia de nivell n n' passi per la línia horitzontal L L' de la planxeta.

Si el nivell del punt és superior al nivell mitjà (fig. 1, punt 2) s'ha d'obrir un clot fins que la línia horitzontal de la planxeta coincideixi amb la línia horitzontal n n'.

Acabada l'operació queden marcats al camp els llocs on és necessari d'omplir de terra i els llocs que s'han de rebaixar.

A. DANE0

Ajudant de l'Institut
de Mecànica Aplicada Agrícola

No guardeu els vostres diners, com feien els vostres vells, dins d'una calça amagada en les màrfegues o sota d'una rajola: porteu-los a la Caixa rural. Us donaran un interès i al mateix temps, posant-los en circulació, permetreu que s'en puguin servir els companys necessitats.

“CONSERVOL”

VINI-ESTERILITZADOR

De tots els productes llençats al mercat per la important casa MILLER THOMSON & Co., de Londres, cap ha assolit l'èxit tan gran com l'obtingut per el ja conegut CONSERVOL, qual producte, destinat a la conservació i clarificació dels vins, ha lograt obtenir el màxim de perfecció sobre tots els productes similars llençats fins avui a la venda.

L'esmentat producte, d'una inofensivitat absoluta i garantitzada, satisfà les més severes exigències dels més escrupulosos colliters i magatzemistes, logrant una dosi de 15 grams per Hectòlitre (100 litres); evita tota classe d'alteració en un vi, encara que aquest hagi sofert «coupage» o rebaixes de graus, com és en el fermentar, agrejar-se, enterbolir-se, florir-se.

L'esmentat producte és indispensable als senyors exportadors i colliters de vins, per a evitar-se trastorns en el viatge, i d'imprescindible necessitat als que venen sos vins en petits garrafons per a famílies, i a tot comerciant, en general, pulcre en ses operacions.

-- Preu: 15 pessetes quilo en pots origen, de llauna --
Caixa de 25 pots (28 quilos), 300 pessetes
Cada pot acompanya les instruccions per a son empleu

“NEUTRACIDOL”

El «NEUTRACIDOL», com el seu nom indica, està destinat a corregir tot excés d'acidesa en els vins, donant excel·lents resultats en els casos d'Acidesa (agres), Picadures, Girats, Escaldats, Verds, Amagranats, etc., etc., obtenint sorollosos i garantitzats èxits, excepte en els casos en què un vi està en el màxim d'alguna de aquestes malalties exposades, en el qual cas, si no s'obté curació completa per a donar sortida al vi com bo, al menys permet la barreja amb vins normals, essent a l'ensem cobert de sobres, pel benefici que aquesta barreja reporta, l'escàs valor empleat en el producte.

Es ven en pots originals de llauna de 1 quilo i està admès per les lleis, usant-lo a la dosi de 200 a 400 grs. per hectòl., segons instruccions que el mateix acompanya.

Preu: 7 pessetes quilo. Caixa origen de 25 pots (25 quilos), pessetes 150

En venda: Josep Ezquerra Laspalas, Portal Nou, 16.-Barcelona.— Banús i Soler, Jaume I, 18.-Barcelona.— Vicens Ferrer i Compañia, Plaça Catalunya.-Barcelona.— Joan Cunillera, Freneria, 1.-Barcelona.— Ramon Roqueta.-Manresa (Barcelona).— Antoni Balcells, Picas, 4.-Tàrrrega (Lleyda).— Pere Abadie, Plaça Constitució.-Tortosa (Tarragona).— Grabiél Hernández, Salvà, 10.-València.— Fills de J. Iglesias, -Rioseco (Valladolid).

Productes Enològics

Tanins.—Tarfàrics.—Cítrics.—Metabisulfít de Potassa.—Antiferments
—Clarificants àcids.—Gelatines.—Albúmines.—Colorants inofensius.
—Decolorants.—Antiàcids.—Extracte sec.—Aromes: Burdeos, Me-
doc, Macon, Rioja, Sauterne.—Extracte de Moscatell i Ranci.—
Aparells filtres perfectes Nacionals i Estrangers.—Manegues per a
baixos de vins.—Manegots per a aquarells filtre.—Filtroina.—Paper
filtre.—Herbes Torino per a la fabricació de Vermut.—Essències per
a la fabricació de Licors, etc., etc.

JOSEP EZQUERRA LASPALAS

Portal Nou, 16 - Barcelona - Telèfon 479 - S. P.

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu AGRICULTURA

CASA METZGER, S. A.

Casa central:
Passelg de Gràcia, 76

Telèfon: A 1944
Apartat 225

BARCELONA

Sucursals: MADRID — SEVILLA — VALÈNCIA — BILBAO

Instal·lacions completes de tota classe de Laboratoris
Balances "SARTORIUS" :: Microscopis "REICHERT"
Porcellana fina resistent al foc :: Vidre Jena i corrent
Aparells per a tota classe d'anàlisi de vins, "SALLERON",
"MALLIGAND", etc. :: Estoigs portàtils per a anàlisi d'olis
Aparells "GERBER" per a anàlisi i higiene de la llet
Estoigs portàtils per a analitzar RÀPIDAMENT la llet,
APROPIATS PER A VETERINARIS

Grans existències en material de
CIRURGIA I VETERINÀRIA

ALTHEIN

PINSO MELASSAT SEC
per a tota mena de bestiar

Rendeix la major utilitat
en l'engreix i la producció
de la llet

Elevador Multicel·lular

Caruelle

La bomba que
menys gasia

La única que s'instal·la
sense baixar al pou
Pot funcionar a mà

Constructor:

A. Piñol

Les Franqueses
Província de Barcelona

En Girigir-vos a les cases anunciadores, citeu AGRICULTURA

Les moles de molí (1)

II

ALTRA de les localitats on se treballen moles de molí, és Montjuich, a Barcelona. La bondat del material utilitzat és coneguda des de molt antic i la seva fama transcendí a tots els dominis catalans. En la primera Història Natural de Catalunya, deguda a la ploma fecunda del P. Pere Gil, jesuïta del segle XVII, pels anys de 1600, en el capítol 6, en parlar «de la varietat, gentileza, excellència y valor de pedres que té Cathaluña: tant per a edificar com per altres serveys y effectes; y de algunes pedras preciosas ques troban en Cathaluña», diu en tractar de Montjuich:

«La pedra que ses treta y se trau de la montanya de Montjuich, la qual està al costat de la ciutat de Barcelona, cosa es notíssima a tota Cathaluña: la qual es estada y es en tanta abundancia, sens disminució de dita montanya que mols diuen que se hat treta de Montjuich mes pedra que noes tota la dita montanya, y aixi diuen que sens dupte ha crescut y creix dita pedra: y que si no cresquera ja dita montanya o seria acabada o al menys notablement aminvada. Es la pedra de Montjuich de diferents maneres; alguna es molla que casi se podria serrar, altra es fort, y altre mes fort, y altra fortíssima. pero tota ella se pica y poleix y llavora ab prou facilitat. Es pedra accomodadíssima per a edificar tot género de edificis, axis de torres, murallas, baluarts, Iglesias y palacios, com de casas particulars: las quals se fan de pedre de fil y seble: ab finestras, cantons y archs de pedra picada.

»Las molas dels molinets de ma ques fan desta pedra per a molrrer, amellas, avellanas y arros per a fer y aparellar a menjar escudellas regaladas.

»Las molas ja més grans ques fan per a molins de sanc pera a molrrer ab animals, sal, forment y ordí, y altres grans: per a fer sémola o

(1) Vegi's AGRICULTURA 1923, pàg. 205.

Els adobs químics de la casa Quintana & Torres - Tarragona - enriqueixen l'Agricultor. Així ho certifiquen tots els que els han empleat. - Ous desinfectants per a gallines i coloms
 QUINTANA & TORRES: Carrer de Barcelona, 4. - TARRAGONA

farro, ó altres coses ó farina per al manteniment ordinari y necessari a la vida humana.

»Las molas grans ques fan de dita pedra per a molins de aygua y de vent, per a molrre sal y farina en abundancia.

»Y las molas finalment encara mes grans que es fan per a prempsas y molins a obradors de oli, per a molrre las olivas y romprer tots los pinyols dellas; y altras cosas semblants: son innumerables y no sols en Catalunya se serveixca de molas de Montjuich pero aportan de las preditas ab naus y altres vaixells per mar, a la islas de Mallorca, Menorca, Iviça, Serdenya, Cicilia, y a Italia, y a Valencia, Carthagena, Sevilla y altres pars d'Espanya. A Marcella y altres parts de Franca y aixi en lo moll de Barcelona sempre y ha molas aparelladas.»

En la muntanya de Montjuich es troben diverses roques aptes per construccions i d'elles sens dubte la que més ús ha tingut és l'arenisca miocènica.

Es l'arenisca una roca sedimentària clàstica o detritica, composta de granets de quarç i un ciment que li dona consistència, altrament seria o formaria bancals de sorra, com passa a la platja; el quarç va acompanyat freqüentment de palletes de mica, nomenant-se llavors la roca *arenisca micàcia*, i de fragments de feldespat, *arenisques feldespatiques*.

El ciment pot ésser silícic o integrat per quarç, calcedònia, o opal, argilós, calcari, dolomític o format per calç i magnèsia, margós o per calç i argila, ferruginós, i fins guixós.

Atenent als caràcters molt variables del ciment i l'abundància relativa respecte als granets de sorra, les arenisques presenten varietats múltiples. Els elements ferruginosos especialment en estat de piritita de ferro, sota la influència dels agents atmosfèrics, donen lloc a bandes limonítiques i a la formació de sulfat de ferro i àcid sulfúric que actua com força destructora en les arenisques calcàries o dolomítiques, que s'utilitzen en les construccions.

L'únic ver geòlec català i col·laborador de la Revista, Mn. Faura, ha estudiat amb deteniment la geologia de Montjuich i d'ell prenem moltes de les dades que documenten la present nota.

Els bancs d'arenisca de Montjuich es disposen en capes de 15 a 25 metres d'espessor; les pedreres on s'extreu l'arenisca s'obren a l'aire lliure en llur part mitja i baixa, explotant-se una mateixa capa en quasi tota la muntanya. Les pedreres de la part meridional, és dir, de Miramar, Morrot i del Cementiri, estan abandonades, i en aquesta part es troba la falla que afecta a tota la muntanya i avui en camí

d'urbanització, ja que era un perill per als vianants per mor dels estimbaments dels materials disgregats, i part d'aquests terrenys pertanyen a l'Exposició.

De les pedreres en activa explotació, sens dubte les més importants són les dels Fills de Semproniana Umbert i les del Foment d'Obres i Construccions. En les primeres, que es troben junt al Cementiri, es treballen acerres, adoquins, grava per afermats i pedres per construccions urbanes. Les pedreres del Foment es troben en la part Nord de la muntanya i actualment estan afectades per les obres de l'Exposició d'Indústries Elèctriques. De les pedreres d'aquesta Societat, on també s'obtenen els materials indicats anteriorment, procedeixen la majoria, per no dir la totalitat de les moles de molí, utilitzant-se l'arenisca que s'arrenca de la pedrera anomenada del Màrmol.

Les arenisques de Montjuich es classifiquen pel grossor dels elements constitutius, per llur compacitat i per ésser més o menys margoses. Al microscopi es veu que és una roca composta quasi totalment per granets de quarç rodats, perfectament cimentats, sense deixar espais; a més del quarç es troben alguns elements feldespàtics bastant alterats, amb silicificació ulterior, podent tal volta la descomposició d'aquests elements donar lloc a la formació de les cristallitzacions de calissa i a la calcedònia, després de haver quedat la sílice lliure en estat gelatinós, la qual després ha omplert les esclatxes formant vetes característiques en l'arenisca. Es troben també, encara que molt escasses, palletes de mica i en certs punts el sesquióxid de ferro, que, amb el biòxid de manganés, dona tonalitats moradenques a la roca.

L'anàlisi químic ha mostrat, que a més de l'anhidrid silícic es troben en petites proporcions:

Aigua.	3 a 5	per %
Ferro i alumina.	1 a 2	per »
Carbonat càlcic.	0,2 a 1,80	per »
Carbonat magnèsic.	indicis	

L'arenisca que conté el 96 % d'anhidrid silícic és la blanquinosa, compacta i de grans de quarç perfectament definits i translúcids, mentre que les arenisques de tonalitats groguenques o moradenques arriben a tenir solament el 90 % d'anhidrid silícic.

L'anàlisi mecànic a la compressió de l'arenisca de Montjuich en les varietats, vulgarment nomenades *pedra de raig* i *blancastra*, verificat en el Laboratori d'Assaig de materials, ha donat:

Cub d'assaig			Pes del metre cúbic — Quilos	Càrregues de ruptura		Diferències proporcionals de les càrregues per c/m ² amb el seu promig per cent
Secció transversal — Centimetres	Volum Centimetres cúbics	Pes grams		Total quilos	Per c/m ² quilos	
36,09	216,54	459,5	2,122	25,600	709,30	+ 21,20
35,82	214,20	450,5	2,103	24,000	670,01	+ 14,37
35,88	213,84	413	1,931	18,000	501,60	— 14,20
36,06	216,36	469	2,167	17,850	495,00	+ 18,52
34,81	208,86	460	2,202	16,250	466,80	+ 11,77
35,82	213,49	461	2,159	14,450	403,40	— 3,40
Promig.			2,114	19,358	561,02	

Les tres primeres mostres pertanyen a l'arenisca anomenada pera de raig, que és la més pesant i de més resistència.

La bondat d'aquesta roca per les moles de molí, i especialment per la trituració de les olives, és palesada pel gran consum que d'elles es fa així com la gran distribució que té el producte a tota la Península, però de manera especial a tot Catalunya, a part de València, Alacant, Múrcia, Cartagena, Andalucia i Aragó.

Les dimensions dels materials constituïts varien molt segons els usos a què van destinats, essent les proporcions majors les de molins d'oli.

Moles . . .	}	Diàmetre	0,50 a 1,70 metres
		Gruix	0,15 a 0,60 »
Rodets . . .	}	Diàmetre	1,40 a 2,60 metres
		Gruix	0,40 a 0,50 »
Solera . . .	}	Diàmetre	2,00 a 3,00 »
		Gruix	0,40 a 0,50 »

Les soleres es construeixen d'una sola peça o de dues.

Els preus d'aquestes varien atenent a les dimensions i formes, oscil·lant les moles de 50 a 750 ptes.; els rodets, de 505 a 2,000 ptes., i les soleres, de 575 a 1,750 pessetes.

MN. J. R. BATALLER

Preparador de Ciències Naturals
a l'Escola Superior d'Agricultura

La maquinària agrícola deu tenir-se neta i ben conservada; el seu pitjor enemic és el rovell.

Plantes casolanes

Begònies

LES Begònies són unes plantes que comprenen un gran número d'espècies herbàcies, *sub-llenyoses* i tuberculoses. Les unes són notables per són fullatge, les altres ho són per ses flors.

La Begònia *rex* i ses nombroses varietats, és notable pel fullatge; de soca curta o sense tiges, forma unes mates incomparables de grans fulles en forma de cor, arribant a fer algunes plantes un metre de diàmetre i presentant a la cara de davant de les fulles diverses zones de colors satinats i brillants amb reflexes (fig. 1).

Les espècies notables per ses flors, presenten un fullatge més modest.

Fig. 1. — Begònies *rex*

Són originàries les Begònies de diferents encontrades càlides de la terra, especialment del Paraguai, Colòmbia, Brasil, Perú, Bolívia i de la Índia Asiàtica.

Conreu.—Terra de bruc o de castanyer no molt fina, o terra de jardí, una part; sorra fina, una part, i fem de fulles, una part; tot ben barrejat.

Exposició ombrejada i airejada.

El forat de desguàs del test ben preparat per donar sortida a l'aigua sobrerera de les regades.

Regades suficients, a fi de que la terra sigui constantment humida sense excés, durant la crecscuda.

No deuen mullar-se les plantes en temps humit o fred o fresc sinó a l'hora del sol, perquè, en cas contrari, les fulles queden mutilades ràpidament.

A la tardor, les Begònies aturen la crecudada i és convenient que reposin; per lo tant deuen guardar-se en lloc abrigat del fred, i poc regades.

Les regades d'adobs durant la crecudada li són molt convenientes.

Generalment les Begònies rex o de fulles pintades són cultivades pels jardiners en *hivernacles* temperats i humits, i, per tant, és necessari, en adquirir una planta de tal procedència, de tenir la precaució d'acostumar-la paulatinament a l'aire, no exposant-la en locals massa secs o airejats, perquè, si no es fa així, les fulles s'assequen ràpidament, quedant destruïdes les plantes en poques hores.

Les Begònies de fulles pintades poden multiplicar-se fàcilment de fulla, a l'ombra; per aquesta operació és necessari que la fulla no sigui tendra, sinó una fulla vella; a la primavera es preparen les dites fulles tallant-les a cinc centímetres de cua o *peciol*, col·locant el dit peciol o cua dintre d'una ampolleta plena d'aigua; a fi de que l'aigua no es corrompi abans d'estar arrelada la fulla, és convenient de posar-hi una mica de pols de carbó i una mica de calç.

En sortir les arrels, es posen les plantetes en testos no molt grans (curant de no ferir les arrelletes que són molt tendres) i regar-les degudament; quan més llargues són les arrelletes, són més perilloses de manejar, car són molt trencadisses.

La multiplicació de la Begònia rex i ses varietats, tal com s'ha dit, de fulla, normalment es practica plantada en terra pel peciol, i aplicada ben plana a terra, després d'haver practicat un petit tall o incissió al junt de les bifurcacions principals del nirvis de la cara de sota la fulla; als quinze o vint dies els nirvis i el peciol estaran arrelats i dels nirvis i centre de la fulla brotaran tot de plantetes per sobre la fulla.

Aquesta multiplicació té que practicar-se a l'ombra, abrigada de l'aire, a la temperatura de quinze a vint graus i humitat sense excés.

Les Begònies arbustives, dites vulgarment *ales d'àngel*, no són tant delicades, però deuen preservar-se de les gelades i poden cultivar-se en terra arenosa i fems ben podrits i menuts en parts iguals i ben barrejats.

Ben cultivades, poden obtenir-se en testos grans, plantes molt fornides de fullatge i de més d'un metre d'altura.

La multiplicació es fa de brot tendre a la primavera en lloc abrigat de l'aire i del sol com la rex.

Durant la crecudada deuen regar-se de manera que sempre tinguin la terra humida sense excés, car la sequedat les paralitza i els fa caure les fulles perdent tota sa bellesa.

Com les rex, també deuen regar-se amb adob.

Les Begònies *semperflorens* actualment són les més populars per sa abundant i llarga florida, i fàcil cultiu.

Generalment són conegudes pel nom d'*hermoses* (fig. 2).

Conreu.—Bona terra de jardí una part, i una part de fens ben podrits i barrejats; regades i adobades a l'estiu; col·locades en lloc airejat, a l'hivern resguardades del fred i de la humitat.

Generalment es reproduïxen de llavor, sembrades al mes d'agost en lloc humit i ombrejat; la llavor no deu enterrar-se perquè és molt fina, per tant és convenient cobrir el test sembrat amb una fulla de vidre, durant la germinació, i donar gradualment aire retirant la fulla

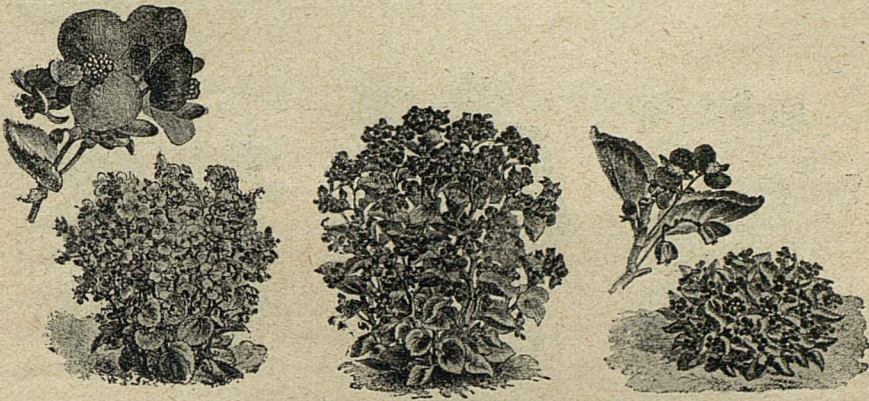

Fig. 2. — Begònia gracilis

Begònia semperflorens híbrida

Begònia semperflorens nana compacta Bijou

de vidre una mica cada dia o aixecant-la paulatinament interposant entre test i vidre un bocinet de fusta o canya, etc.; tant prompte siguin nades deu retirar-se el vidre.

En efectuar la sembra, la terra ha d'estar convenientment humida, no mullada, i s'ha d'aplicar la llavor a la terra un cop sembrada, apretant-la lleugerament amb un bocí de fusta plana o amb la base d'un altre test.

Les regades han d'efectuar-se amb polvoritzador per no desplantar les llavors, o també pot regar-se per immersió posant el test sembrat dintre d'un gibrell amb aigua o d'una galleda, etc., cuidant d'immergir-lo paulatinament, fins que la superfície sembrada quedi mullada el suficient per filtració o capillaritat.

Si la primera regada és ben feta, regularment tenen humitat suficient per nèixer.

Les regades deuen donar-se al matí perquè no quedin mullades les

plantes durant la nit, car en cas contrari es podreixen ràpidament.

Deu procurar-se un bon drenatge perquè l'aigua sobrant de les regades no quedi entretinguda dintre del test sembrat, procurant que la terra quedi constantment humida sense excés.

La terra pot ésser igual que la indicada per son cultiu, ben fina almenys a la superfície perquè les petites llavors quedin aplicades a la terra convenientment per facilitar la bona germinació, provocada pel contacte íntim i la humitat.

Generalment sí la sembra ha estat ben feta i curada degudament, la germinació és abundant i com que la llavor és molt petita, les plantetes neixen bastant espesses i deuen aclarir-se o transplantar-se tan prompte es toquin elles amb elles. Amb aquest objecte es tindrà preparat un o diferents testos de la mateixa manera que s'ha indicat per

Fig. 3. — Begònia tuberculosa
doble

Begònia tuberculosa doble

Begònia tuberculosa erecta
simple

la sembra, i en ells es procedirà a posar les plantetes desplantant-les amb molta cura, amb la punta d'un bastonet afuat, a fi de no mutilar les arrelletes. La planteta es col·locarà en un foradet practicat prèviament amb la punta del bastonet afuat, i acostant una mica de terra, a les arrels, a fi de fixar la planteta i tapar les arrels sense apretar-les en excés.

Les plantes es posen distanciades una de l'altra, almenys un traç de dit. Quan les noves fulles es toquen es repeteix el transplantament, per evitar que s'abrinen i quedin inservibles.

Aquestes operacions és necessari repetir-les fins que les plantes són adultes o siguin a son màxim desenrotllament, i puguin transplantar-se en plena terra, millor que cultivades en testos i cultivades en la terra ja indicada.

Les plantes adultes deuen regar-se i adobar-se durant el bon temps. Una situació clara i humida és molt convenient. Deuen situar-se

a l'estiu en cas de no disposar d'espai lliure a l'exposició de llevant o al nord, arruixant-les al matí, quan el sol les toca, i regant a terra al voltant de la planta a fi de produir una atmòsfera humida en temps sec i adobar-les com la rex.

A l'hivern deuen situar-se al mig dia o ponent i evitar la humitat excessiva i les gelades.

Les Begònies tuberculoses són una espècie molt notable per ses flors de gran tamany i variació, però llur cultiu no és gaire popularitzat (fig. 3).

JOAN SANTAMARIA MATAS.

Incendis de boscos

1

DE tots els enemics de la repoblació forestal, tarifes ferroviàries, contribucions exagerades i impostos de tota mena, invasions criptogàmiques i d'insectes..., cap deixa sentir tan intensament la seva influència com el foc. Davant la idea d'un incendi, l'esperit més entusiasta s'acovardeix i s'esvaeixen totes les consideracions i càlculs que posen de relleu els beneficis de la repoblació. Enfront de les temptadores teories i preciosos casos pràctics tan justament celebrats pels apòstols de la causa forestal, s'aixeca esglaiant i amenaçador l'agent destructor per excel·lència: l'incendi. Cap altre enemic resta major nombre de partidaris a la reconstitució forestal com aquest. Si es trobés la manera d'evitar els incendis, podria assegurar-se que s'ha descobert *la veritable pedra filosofal* de la causa forestal; però, per dissort, no podem admetre la possibilitat d'arribar a aquest extrem, que seria de pretendre de descobrir la incombustibilitat dels vegetals.

Mes, si bé és veritat que els incendis no poden evitar-se, adoptant precaucions i mesures discretes es pot reduir al mínim llur freqüència i intensitat, i evitar sempre que un incendi de poca importància degeneri en un veritable desastre.

La manca de zel a exigir el compliment de les lleis protectores de la propietat privada, ha portat una intensa repetició de sinistres d'aquesta naturalesa, donant la sensació d'ésser impossible deturar semblant flagell i la inutilitat de fer esbrinaments per exigir responsabilitats, apoderant-se dels propis interessats una gran desídia en el compliment

del seu deure per esbrinar la causa, atribuint-la, en descàrrec de llur consciència, a fantàstiques espontaneïtats, quasi a la fatalitat.

A Catalunya els incendis de boscos són nombrosos, i en les referències que ens han donat, d'un gran nombre de casos ocorreguts en aquest últims anys, observem que en quasi tots s'ha pogut esbrinar la causa, i per més que l'origen d'incendis misteriosos s'hagi atribuït a la caiguda de bòlids, als llamps, als fons d'ampolles actuant com lentes concentrant la calor del sol, i a la calor desenrotllada per reaccions químiques que s'operen en el humus..., no hi ha dubte que la causa principal és humana.

Durant l'hivern, la humitat que impregna les plantes i la coberta del sol s'oposa a què el foc prengui increment: el perill d'incendi és mínim. A la primavera, el sol més viu, la menor nebulositat de la primera part del dia i les ponentades, generalment coincideixen amb un mínim pluviomètric, i la dessecació de la capa que formen les fulles, branquetes, molses..., s'opera ràpidament; les fulles s'assequen i cargolen, les branquetes es torcen i la capa humida es transforma en una catifa lleugera i seca on penetra l'aire, tota la qual cosa afavoreix la propagació dels incendis. Però el perill major és en els mesos d'agost i setembre. La dessecació de la fullaraca arriba al màxim, i les herbes i mates petites s'han assecat i augmenten el material combustible. La vegetació experimenta certa detenció, i els teixits dels arbres i arbustos són pobres d'aigua; la calor és intensa i les pluges escasses o nulles. En aquestes condicions, un llumí d'esca, una punta encesa de cigar, els atacs d'una escopeta o barrinada, les guspises d'una locomotora..., basten per iniciar un incendi, que es propaga ràpidament. És a aquesta època que ha d'exercir-se la major vigilància i acudir amb tota promptitud on s'iniciï un incendi.

Alguns mitjans eficaços per a prevenir i combatre els incendis. — En la lluita contra l'incendi, considerarem tres fases:

Abans de l'incendi, o sigui les mesures que s'han de pendre per prevenir-lo;

Durant l'incendi: manera de combatre'l.

Després de l'incendi: el que convé fer després d'apagar el foc.

L'experiència demostra que un dels llocs on els incendis són més freqüents és en proximitat de les vies fèrries. Els carbons encesos que cauen de la fornal, les guspises grossetes que surten per la xemeneia i, també les puntes de cigar dels passatgers, les quals, impulsades pel vent, van a caure en el desmunt o terraplè cobert d'herba seca, en són la causa. Per a evitar el perill en aquest cas, és convenient mantenir el bosc net en una faixa d'uns 25 m. de profunditat a una i altra banda de la via, amb objecte de reduir al mínim el material combustible, i dintre aquesta faixa,

i a uns 10 o 15 m. de la via, se n'obra una altra de 1 a 2 m. d'ampla, la qual ha de tenir-se, durant l'estiu, ben neta d'herba i brossa. Així, en iniciar-se un incendi, i en arribar a la faixa estreta s'apagarà.

Les mateixes precaucions han de prendre's en les carreteres i camins més freqüentats.

Altra causa d'incendi són la destrucció de bardisses i neteges de marges per mitjà del foc. Els propietaris faran bé de prohibir, als arrendataris llurs, de realitzar aquestes operacions sense el seu consentiment, i sempre obligar-los a adoptar les precaucions més indispensables.

En camins i senders de desemosc s'inicien molts incendis per abandonament i negligència dels vianants fumadors i d'altres que s'hi deturen a encendre foc per escalfar els aliments i no tenen cura de deixar el caliu ben apagat. Per igual motiu, són perillosos els punts de parada dels treballadors, carboners, asserradors, llenyaires, escorsadors, peladors, etc.

Els conreus que confronten amb el bosc, generalment són perjudicats per la caça, i tractant-se de vinyes, pels gossos i caçadors poc escrupulosos que les passen i traspassen sense cap mena de respecte. El perjudici és considerable quan el bosc és acotat i hi abunden els conills. Els arrendataris de la caça, que, per un regular, poc els interessa el bosc, no adopten cap precaució per evitar aquest perjudici, i els vinyetaires, per a defensar-se'n, procedeixen bàrbarament a la crema del

En les localitats on abunden els ramats, també són freqüents els incendis. L'incentiu són les brotades d'herba tendra que s'obtenen a la primavera següent.

Les fonts, caçadors, pedreres, forns de rajola i de calç, globus de paper..., són altres perills.

Mesures preventives. — D'aquesta breu exposició de les principals causes que motiven els incendis als boscos, es dedueixen algunes mesures preventives, que serà convenient d'adoptar per a allunyar el perill; aquestes són:

1.ª Netejar els boscos pel costat de les vies fèrries, en la forma que s'ha dit abans:

2.ª Netejar el bosc de la vora de les carreteres i camins, en una faixa de 8 m. de profunditat, almenys.

3.ª Igual precaució ha d'adoptar-se pel voltant de les fonts i pedreres que s'explotin.

4.ª Prohibir als arrendataris de finques rústiques de destruir bardisses i de netejar marges per mitjà del foc, sense consentiment del propietari, i obligar-los a prendre les degudes precaucions.

5.ª Prohibir els treballs culturals o d'exploració durant els mesos

més perillosos, o almenys vigilar rigorosament les parades dels treballadors.

6.ª Evitar que la caça perjudiqui els conreus pròxims.

7.ª Prohibir en absolut la pastura en el bosc, o almenys durant sis anys, en tota part incendiada.

Un procediment molt eficaç per a evitar els incendis, consisteix a mantenir el bosc net de brossa, destruint amb freqüència les mates i arbustos que no tenen cap aplicació industrial; però, demés que es priva al bosc d'un sub-pis, útil sota el punt de vista cultural, avui fóra una operació antieconòmica perquè el seu import absorbiria quasi tots els beneficis del bosc.

Els propietaris intel·ligents, cada hivern netegen una extensió de bosc, no precisament per a evitar els incendis, sinó perquè és una operació molt beneficiosa pel desenrotllament dels arbres. Convindria que la mateixa extensió la disposessin en forma de faixes llargues i estretes, regularment distribuïdes; amb el mateix cost s'obté el bosc dividit per un sistema de trinxeres molt útil per a combatre qualsevol incendi.

Quasi tots els tractats de Selvicultura preconitzen el sistema d'obrir tallafocs, que són unes faixes de 30 a 40 m. d'amplada, i de netejarles cada any. És un procediment costós, i suposa una considerable extensió de terreny perdut pel cultiu, a més que la seva eficàcia és relativa, perquè s'ha comprovat en alguns incendis de resinoses, que les pinyes esclaten amb la calor del foc i els pinyons i branquetes enceses, gràcies a la resina que les impregna, són transportades sense apagar-se a més de 100 metres de distància, segons la força del vent, de tal manera, que, en alguns casos, la velocitat de l'onada de foc ha superat a la dels treballadors, enrotllant-los i ocasionant desgràcies personals.

La finalitat dels tallafocs no és de deturar l'incendi, sinó d'establir una base d'operacions per combatre'l o almenys aminorar la seva intensitat donant temps per portar-hi socors.

L'establiment de faixes repoblades de plantes refractàries al foc, o sigui plantes caracteritzades per la gran quantitat d'aigua que contenen, com les *cactees*: *opuntia ficus indica*, *opuntia balearica*, les eures..., és un procediment més teòric que pràctic, amb els mateixos inconvenients que els tallafocs i sense llurs aventatges. Tampoc estimem eficaç el procediment d'intercalar pel bosc conreus agrícoles, viñes, prats, patates..., que alguns recomanen, ultra que a Catalunya, gràcies a la densitat de població, solament es dedica al conreu forestal la terra inútil pel conreu agrícola. Més pràctic serà, en les pinedes extenses, intercalar faixes de frondoses, que cremen amb més lentitud i donen temps a portar-hi socors.

(*Seguirà*).

SEGIMON VANDRELL

Els cigrons

Si aneu a l'estranger i parleu de productes agrícoles peninsulars, us surten de seguida amb el vi i la taronja; segons on, us recorren també les ametlles i les avellanes, i a Itàlia us parlen dels cigrons peninsulars com d'una cosa extraordinària i exquisida.

La fama de certs cigrons espanyols és ben merescuda i ben guanyada. Al costat d'aquells que no es couen ni després d'una llarguíssima immersió en una solució de bicarbonat, i són aquests els que més generalment es produeixen a França i Itàlia, i que serveixen més aviat pel bestiar que no pas per les persones, trobeu els altres que es desfan fàcilment i que fan la felicitat de les mestresses.

Algunes regions espanyoles produeixen bons cigrons, però la producció total és insuficient per les necessitats del mercat, i cada any s'han d'importar d'Angèlia i sobretot de Mèxic, de 15 a 20 mil tones que serveixen per colmar les demandes dels espanyols pels quals, com s'ha escrit molt sovint, els cigrons constitueixen l'aliment nacional.

A Catalunya el conreu d'aquesta planta és molt poc extès. La nostra producció total, limitada pot dir-se exclusivament a algunes comarques de Lleyda, Girona i sobretot de Barcelona, no passa dels 3.000 quintars mètrics, mentre la total espanyola és superior al milió. Per tant, una bona part de les tones importades és consumida a Catalunya, on el cigró si bé no constitueix l'aliment base, acostuma a estar més o menys abundantment representat en totes les taules no extraordinàriament aristocràtiques.

Pensem per això que valdria la pena d'estendre el seu conreu, principalment perquè la nostra agricultura — i d'això potser parlarem algun dia més extensament — és mancada de lleguminoses. Tot ço que es faci per augmentar-ne la proporció, servirà per acreïxer els rendiments de les altres plantes conreades. Hem de dir, però, que el cigró és una lleguminosa *sui generis*. Els pagesos prou se n'han adonat quan diuen que empobreix la terra. Ells han observat que els cereals es fan millor al darrera de faves, de veces, de pèsols, etc., que no pas després de cigrons. Això no vol dir, però, que es tracti d'una planta netament empobridora, com són les no lleguminoses. La veritat és, al contrari, que el cigró té una capacitat menor de fixar el nitrogen atmosfèric i, per tant, la terra, després del seu conreu, queda insensiblement enriquida, i el cereal que en ella s'hi fa no pot tenir la ufana del que segueix les faves o els pèsols.

La introducció del cigró en la rotació de collites no pot tenir, per la raó exposada, l'efecte útil de totes les altres lleguminoses o, per dir-ho més exactament, no pot tenir un efecte útil tan fort.

El conreu d'aquesta planta presenta particularitats interessants. Pel que es refereix al clima, cal dir només que prefereix les bones temperatures. Les seves exigències es concentren, pot dir-se, en el terreny. Les mestresses saben prou bé les lluites que a voltes han de sostenir amb els cigrons per coure'ls, però ignoren que, ben sovint, els culpables de la resistència no són altres que els pagesos els quals no han sabut escollir oportunament la terra. Tant si hom sembla cigrons durs com cigrons tendres, la collita serà dura o tendra, segons la naturalesa del terreny. En general s'acostumen a usar cigrons durs per sembrar, perquè hom els atribueix major poder germinatiu i major vigor, però la raó fonda i ignorada d'aquest costum és que els cigrons durs són més barats i el pagès es decanta sempre cap al costat de les economies.

És la terra la que fa el cigró dur o tendre; la llavor influeix solament en el tamany. Les terres fredes, argilenques, compactes, calcàries, etc., donen cigrons durs; les terres bones, de mitjana consistència, els produeixen tendres. L'estudi de la composició dels cigrons i de les terres on es conreen, demostren ben clarament aquest fet.

Passerini va analitzar unes mostres de cigrons durs i tendres, i trobà diferències notables. Els tendres contenen una quarta part menys de substàncies grasses que els durs, i menys matèries nitrogenades i menys cel·lulosa, però contenen un xic més de midó.

La diferència substancial, però, consisteix en la forma en la qual es troba un compost nitrogenat característic anomenat *legumina*, el qual en els cigrons durs és quasi totalment en forma de compost insoluble, això és, de leguminat de calci i de magnesi, i a aquest compost es deu la dificultat de coure els cigrons durs. En els tendres, més de la meitat de la legumina no és combinada, i la resta forma combinacions solubles. Passerini ha trobat també que les cendres de les dues menes de cigrons són de composició diferent. La dels durs és rica en sílice, calç, soda, potassa, etc., mentre la dels tendres és més abundant l'anhidrid fosfòric, la magnèsia i l'alumina. Les mostres analitzades per l'autor esmentat procedien de dos terrenys diferents; l'un, pobre en calç, i l'altre, netament calís. Aquest va donar els cigrons durs.

Els anàlisis de Passerini confirmen, doncs, ço que hem dit més amunt respecte a la influència de la naturalesa del terreny sobre la resistència dels cigrons a la cocció. Aquell qui vulgui cigrons tendres,

haurà de conrear-los en terres de mitjana consistència, evitant les argil·lenques i les calcàries.

Un altre punt interessant és el de les malalties. El cigró té dues malalties que en certes anyades revesteixen caràcters de certa gravetat: una mosca i un rovell. Els mitjans de lluita fins ara emprats no han donat, pel que nosaltres sabem, resultats massa favorables. La manera de viure de la mosca fa difícil d'establir un mitjà de destrucció, i el rovell és d'acció rapidíssima, quasi fulminant, i quan hom vol recórrer a remeis, ja no hi és a temps.

Sembla, però, que el procediment que ha donat millors resultats contra les dues malalties, és el de retardar la sembra tot el possible. D'aquesta manera l'evolució de les malalties i el desenrotllament del cigró no coincideixen, i la planta arriba a salvar-se, almenys parcialment.

AGRICOLA

COMENTARIS

Els moixons s'ho cobren

Deixem-li a l'enginyer Biron la responsabilitat de l'afirmació que epigrafiem: per ell els ocells, nostres amics, en certes ocasions capten bon jornal, i per ço cal vigilar si són prolífics. Diu:

Passarells i merles gurmandes li assetjaren un vinyat que no pogué veremar. Un any després, els estornells — quins uns! — resistien salves des d'un bosquet veí per a banquetejar després amb gran desfeta. Les perdiganyes, més goloses, menyspreaven les llagostes per a picotejar ferm els raïms. Els pagesos renans han constatat que els corbs, en anys fredorosos, no abastant-se de cucs, desenterren el gra sembrat, i conta Biron que en l'Escola-Granja tingueren que sembrar novament un camp.

Ja sabem si a casa nostra, pardals i cogullades són goluts, però no arriben a la desfeta que causen a Renània, potser perquè, menys abundosos, són més prudents davant dels pagesos que se'ls miren de reüll.

L'augment de la vinya a França

La superfície del vinyat francès en 1921 era de 1.306,500 hectàrees; en 1923 era ja de 1.404,596. En dos anys l'augment ha estat de prop de 100,000 hectàrees, això és 50,000 per any.

Si l'acreixement continués sempre en la mateixa proporció, el problema del vi no faria més que agreujar-se. De totes maneres hom pensa que si els pagesos francesos, que acostumen a comptar, planten vinya ho deuen fer perquè, malgrat tot, els deu anar bé.

La producció mundial d'ous

Els Estats Units baten en això, com en tantes altres coses, el record. Són el país de les xifres formidables. Tenen 234 milions de gallines que ponen 14,620 milions d'ous, amb un promig individual bastant baix de 64 ous per cap.

Alemanya té 52 milions de gallines que ponen 4,590 milions d'ous amb una producció individual de 82. Anglaterra 25 milions de gallines 2,125 milions d'ous i 86 ous per cap; França 150 milions de gallines, 1,500 milions d'ous i 100 per cap; Dinamarca 14 milions de gallines, 935 milions d'ous i 84 per cap; Bèlgica 6 milions de gallines 500 milions d'ous i 92 per cap.

Les estadístiques oficials indiquen per Espanya 25.102,973 aus de corral, però no donen la producció d'ous. Comptant un promig de posta individual com la dels Estats Units, la producció total d'ous seria de 1,600 milions d'ous.

Catalunya segons les mateixes estadístiques té 2.103,514 aus de corral de les quals 862,416 corresponen a Barcelona, 431,000 a Girona, 311,987 a Tarragona i 498,011 a Lleyda.

Els adobs catalítics

Certs compostos de zenc i manganès tenen una propietat particular: donats al terreny en certes condicions acceleren la vegetació, fan més actives les funcions de les plantes i augmenten la producció. Són aprofitats per les plantes en proporcions irrisòries i, no obstant, tenen una acció considerable.

Aquests adobs s'anomenen catalítics. Obren, podríem dir, per presència, com l'amo que vigila els obrers.

Els estudis que s'estan fent demostren l'importància que podran tenir més endavant. Però, per ara, es tracta solament d'estudis. Per això no cal creure en certs anuncis d'adobs catalítics dels quals es contenen les meravelloses virtuts.

Estadística comparativa

Del llibre del senyor Llorenç Muñoz sobre l'Acció Social Agrària a Espanya, copiem unes xifres referents a les associacions creades:

Cambres agrícoles.	126
Comunitats d'Agricultors.	123
Federacions Agràries.	78
Associacions Agrícoles.	987
Sindicats Agrícoles.	5,180
Caixes Rurals.	499
Societats econòmiques.	50
	<hr/>
	7,043
	<hr/>

Les 499 Caixes compten amb un capital efectiu, immobles i estalvis, de dos cents vint-i-un milions.

Màquina d'escriure UNDERWOOD

Companyia Mecnogràfica
Guillem Trúniger, S. A.

Campió oficial durant
17 anys consecutius

Balmes, 7

Barcelona

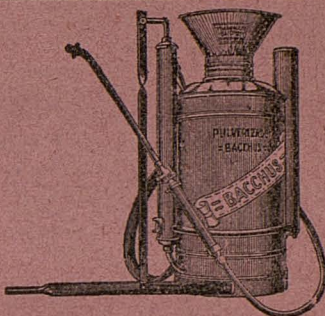
SULFATADORA

BACCHUS a 70 pts. una

ENSOFRADORES de motxila
MÀNEGUES per a arbres, etc.
DEMANEU PREU I CATÀLEG

CONSTRUCTOR C. CIVIL

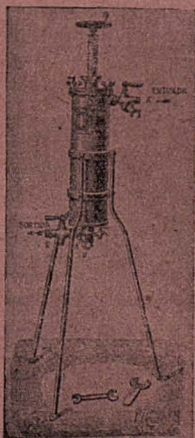
Alfonso XII, 66 - Telèfon 2217 G - BARCELONA
Descompte a Cambres i Sindicats Agrícoles

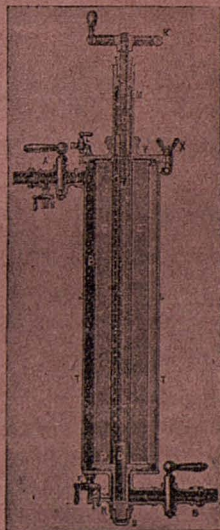
Maquinària i aparells per a l'agricultura

PERE PARÉS

Passeig Duana, 15
Barcelona

Diversitat de models i
tamanyes de **FILTRES**
«SIMONETON» per a
vins i mares : Filtre
«Universal» per a vins,
licors, alcohol, etc., re-
gulable; funciona amb
discos de cotó que es
renten i tornen a ser-
vir, per tant, no hi ha
gasto d'entreteniment,
com de paper amiant,
etcètera, ect.

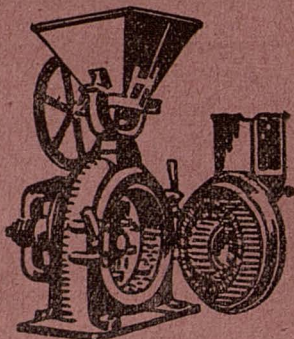

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu **AGRICULTURA**

Molí Triturador belga

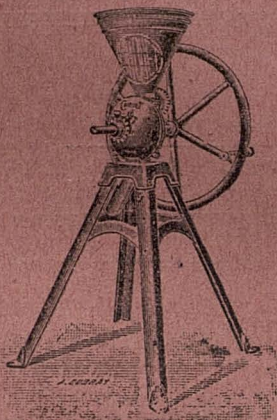
L'únic que
reuneix tots
els avantat-
ges i necessi-
tats per a l'e-
laboració de
:: pinsos ::

“Royal Triumph”

Tenim mun-
tada una sec-
ció d'assaigs,
on poden
veure's fun-
:: cionar ::
Referències a
satisfacció.
Moltes facilitats de paga-
:: ment ::

ELS més perfectes del món, molen,
tamissen i barregen amb una
sola passada totes les matèries, ja si-
guin dures, mig-dures o flonges: ce-
reals, palles, alfals, garrofes, terres,
sucre, calç, guix, troncs, fulles, dro-
gues, ossos,
ordi, civa-
da, draps,
sofre, espi-
gues de blat
de moro,
canyes,
adobs, etc.,
especial per
a barreges
:: intimes ::

Grans existències de Molins a mà :: Prospectes gratis

POLVORITZADOR “LE RATIONNEL”

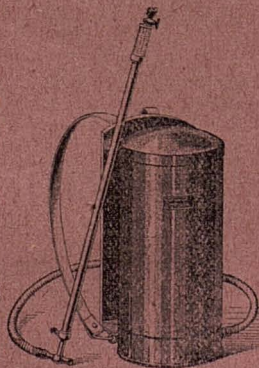
Per aire comprimit: Alta pressió contínua : La compressió
de l'aire sols es verifica una vegada al dia: El més eficaç per
al tractament dels arbres :: Adquirit pels Serveis Tècnics
d'Agricultura de la Mancomunitat de Catalunya : Blanqueja
i pinta 100 metres quadrats en 10 minuts : Adoptat per més
de 200 pintors de Barcelona

“La Xeringa Avícola”

PER A TRACTAMENTS DEL
BESTIAR, AUS I JARDINS

Hening Turpini i C.^a REPRESENTANTS

Consell de Cent
(entre Muntaner i Casanova), 239 - BARCELONA

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu AGRICULTURA

Ara bé; el Banc d'Espanya, primera entitat de crèdit, els ha facilitat cinc milions i mig de pessetes, ço que val a dir un no res en proporció, si es té en compte el fons de garantia. I, amb tot, l'agricultura avença i es mou; què no faria amb més racional apoi?

Però el vell món pesa sobre les noves corrents amb feixuguesa de plom.

Per protegir la fructicultura

Hem escrit moltes vegades que el conreu dels fruiters, malgrat les oscil·lacions inevitables, té un gran esdevenidor per tal com el consum de fruita no fa més que augmentar arreu del món.

Això mateix pensa el govern italià, el qual, des de fa temps, ha posat en pràctica una sèrie de mesures protectives encaminades a afavorir el desenrotllament de la fructicultura.

Recentment ha acordat l'exempció d'impostos per les noves plantacions fruiteres; segons la mena d'arbres plantats, aquesta exempció pot durar cinc, deu, quinze i fins vint-i-cinc anys.

Es una protecció ben suggestiva.

La gent que marxa

Segons l'estadística que ha fet pública el Consell Superior d'Emigració, durant l'any 1923 han sortit d'Espanya 93,246 emigrants, és a dir 21,734 més que durant l'any anterior. L'augment ha estat d'un 46 per cent.

La major part d'aquests emigrants es dirigeix a Amèrica. Cuba ha estat el país més favoregut amb 44,275; segueix després l'Argentina amb 41,716. La resta ha anat cap a Mèxic, Brasil, Uruguai i altres països.

No solament però hi ha hagut un augment en l'emigració; hi ha hagut també una disminució en els retorns. Durant l'any 1922 retornaren 49,803, mentre que en 1923 retornaren solament 23,081. Hi ha hagut doncs una baixa del 16 per cent.

L'estadística no ens diu les professions d'aquests emigrants; és segur, però, que la major part són agricultors.

La qüestió dels alcohols

Corre amb insistència la veu que la qüestió de l'alcohol industrial serà finalment resolta. No sabem el fonament d'aquesta veu; ni afirmem ni neguem; ens limitem, com altres, a fer-la circular. En els últims temps hem tingut moltes sorpreses perquè la nostra natural incredulitat hagi pujat de to justificadament i vulguem, com Sant Tomàs, tocar — o veure — per a creure.

Hom diu, però, que la solució no serà pas la que els vinyaters demanen, aquella clara i neta de prohibir categòricament l'ús de l'alcohol industrial; sembla que es tracta d'augmentar la diferència de tributació entre l'alcohol vínic i l'industrial. El primer pagarà 40 pessetes en lloc de 70 i el segon de 100 com ara, a 125. Aquesta última part no està encara ben decidida.

A nosaltres totes les solucions, mentre siguin solucions ens van bé. Però repetim després de tantes desillusions, i promeses fallides que no creurem res fins que no ho veiem.

La propaganda pel vi

Les revistes agrícoles de tots els països vinícoles van plenes, des de fa un parell d'anys, d'articles de notes parlant de les propietats del vi, de la utilitat del seu ús regular i moderat, dels inconvenients pràctics i morals de la llei seca, etc. Nosaltres mateixos en aquestes planes n'hem tractat sovint, i, sens dubte, continuarem tractant-ne.

Tot això ens sembla molt bé i molt interessant, però ens sembla també de ben poca eficàcia. Els nostres lectors no són pas aiguaders i no hi ha cap perill ni ara ni remotament, que vingui un govern que vulgui imposar-nos, aquí també, la llei seca.

El nostre esforç, doncs, resulta infructuós per tal com parlem a gent convençuda. ¿No valdria més, com ja ha estat proposat, que units tots, posant-hi cadascú el que pogués, fèssim tota aquesta propaganda als països on el vi té enemics? ¿Qui tingui idees, qui una ploma la ploma i qui diners, diners?

INFORMACIONS COMERCIALS

Vins

Essencialment no ressurt cap variació, però sí sembla advertir-se un moviment de recerca de vins per part dels exportadors, i, com és natural, els vinyaters se'n prometen una millora de preus, que si de moment no és notada, en canvi impideix que aquests devallin.

Fins podem dir que en determinades classes de bon color, l'oferta és un xic raonable ateses les actuals males condicions dels mercats interiors.

VINYATERS proveu els **CALDOS A BASE DE SOSA** són els més moderns i de més eficàcia. Demaneu fórmules als Magatzems de drogues o dirigiu-vos a **SOLVAY & C.^a - Apartat 403 - BARCELONA**

Un fet. En la busca i recerca dels vins, per tant que els preus van regits en principi per la mala costum de relacionar-los amb llur grau alcohòlic, en termes més concrets, els bons vins negres i clars tenen un sobrepuig per càrrega que va dels quatre als sis rals de premi. Diguem també que en bona part depèn l'ajust dels avantatges de les tretes de celler, car si per allunyats d'estació o reclosos en comarques mal comunicades no troben alguns cellers el comprador fàcil, és en raó de preferir per ara aquells més aveïnats al transport ràpid; però s'entreu com no trigaran les sollicituds sobre els vins ben criats, tant més enguany que els tipus de titratge alt no abunden, com tampoc

els que es remarquin per bona capa de negre o clara transparència.

Sembla també que l'exportació tendeix a activar-se sisquera a França i coincideix la puja del franc amb un relatiu devallament del preu; mes com a Suïssa i nacions nordenyes tenen en apèrci els nostres vins i la nostra moneda respecte la seva sigui més fàcil, les transaccions van amb millor pervindre.

De moment els Alacants i Carinyenes tenen aventatge, car s'emmagatzemaren bons stoks a molts baixos preus, però les vendes actives actuals en dits centres han de fer-se més generoses en l'oferta ja que, altrament, els productors refugen els preus inicials. Potser sigui això que per els Tarragonès, Penedès i Barbarà vagin més actives les demandes.

Som a les pessetes 2 grau hectòlitre pels negres i a les 2'30 a 2'60 pels clars. És preu raonable? Ni de bon tros, però van reduint-se les pessetes 1'70 i 1'95 que ens malmietien.

PERE J. LLORT

Olis

No hi ha grans variacions en el mercat després de ço que dèiem en el passat número, puix que, degut als preus alts en els mercats d'origen, la situació està un bon xic encalmada.

No obstant, a Barcelona, per assortir la plaça, forçosament ha d'haver-hi molt moviment, i aquest és a base dels olis d'Andalusia, quasi exclusivament, els quals arriben amb regularitat. La setmana passada han entrat a Barcelona 5 vagons d'oli del país i 50 d'andalús, i per mar carregaments equivalents a 61 vagons de la mateixa procedència.

Caldria que els governs espanyols es preocupessin de reconquerir els mercats d'oli que ens han pres, Itàlia sobretot.

L'any 1913 Espanya ocupava el tercer lloc, un xic per damunt de Grècia, no arribant a la meitat de les importacions d'olis francesos i assolint escassament la dècima part de les italianes; Espanya exportà als Estats Units 349,716 galons, per valor de 334,531 pesos.

En canvi, la importació espanyola, que en 1918, com la dels a tres països, fou insignificant, arribà en 1919 a 8.557,416 galons, per un valor de 16.456,159 pesos, essent 32 vegades superior a la italiana, 56 a la francesa, i molt distant de la grega, que fou insignificant.

L'any 1920, la importació espanyola als Estats Units sofrí un gran descens: fou sols de 2.420,592, per valor de pesos 6.583,257, essent poc més del doble de la italiana, sis vegades superior a la francesa, i molt distant encara de la grega, que fou insignificant, menor encara que la de l'any anterior.

Les estadístiques de 1921 són aquestes:

	Gal·lons	Valor en dòlars
Itàlia.	3.108,749	6.091,904
Grècia.	1.294,568	1.585,979
Espanya.	1.230,942	1.700,910
França.	626,570	1.236,278

No n'hi ha per obrir l'ull?

LISINI ANDREU

Cereals

Continuant la prohibició d'augmentar el preu del pa, ço que importa uns preus baixos de la farina, ¿quin fabricant s'ha d'arriscar a fer grans compres de blat? Per això la paralització del mercat era gran i desusada. No poguent vendre el producte elaborat a bon preu, ¿per què fer compres?

Però davant de la gran inactivitat, vénen els blataires i diuen: No volem vendre; ara no haureu blat sinó ens el pagueu ben alt, i com la plaça no sembla que hi estigui disposada, resta quasi sense operacions.

Potser és una excusa això de que els agricultors no volen vendre. És que poden els agricultors de no voler? ¿Quina voluntat han de tenir els agricultors, subjectes en sa major part al comerciant, el quals els dóna diners entre any per arribar a la collita?

De manera que el mercat ha tornat a sumir-se en un estat de prostració; ha cessat aquella diària característica, i això en tanta de manera, que les operacions de venda realitzades durant la setmana del 31 al 6 d'abril a Llotja, a la Llotja de Barcelona, el corredor oficial senyor Joan Galobart constata únicament la celebració de quatre vendes de blat.

No pugen més les de la setmana 7-13 març, s'en'én les voluntàries, i diem voluntàries a les celebrades amb llibertat entre les dues parts contractants, a diferència de les imposades per la necessitat, o siguin aquelles operacions realitzades a base dels blats disponibles o procedents de partides enviades a Barcelona per a probar fortuna, les quals són de tal naturalesa, que si arriben a la plaça en favorable ocasió, poden ésser venudes a bon preu i àdhuc amb guany, però si arriben en un moment de calma i de baixa, i sobre les despeses ocasionades s'hi té d'afegir la inseguretad de vendre i la perspectiva de pagar un temps de magatzematge, aleshores el tenedor el què vol és treure-se'l de sobre i vendre'l al preu que pugui, malgrat hi quedi pèl i borra.

Els preus darrerament assolits pels blats corrents avui a la plaça són els següents: Candeal de Castella, 42'50-43'50; Manxa Candeal, 42'50-43; Urgell, 46; Extremadura blanc, 40'50-41. Promig del preu del blat a Castella, 43 pessetes.

LLUÍS MARSAL

NOTICIARI

L'Asociación Nacional de Vinicultores é industrias derivadas del vino ha publicat un manifest a fi de justificar la seva actuació i d'exposar les normes a les quals aspira, en ordre a la tributació dels alcohols vínics i industrials. Aquestes són les següents:

Primera. Rebaixa de l'impost sobre l'alcohol vínic de 70 a 40 pessetes per hectòlitre, no havent-se de considerar com alcohols vínics més que aquells que procedeixen del vi o dels residus de la vinificació,

cessant el benefici de dita denominació d'alcohols vínics als que s'obtinguin de figues, pomes i canya fins a 70 graus.

Segona. Mantenir la vigent taxa de 100 pessetes per hectòlitre per alcohols obtinguts de primera matèria nacional.

Tercera. En quant als alcohols producte de blat de moro i altres matèries importades de l'estranger, l'Associació, conseqüent amb la petició que té formulada als Poders públics, preferiria que desapareixessin del mercat; mes si això no pogués aconseguir-se en raó a dificultats invencibles, estima que deuen ésser gravats amb un impost addicional de 25 pessetes com a mínim, això és, que vinguin a tributar en total 125 pessetes per hectòlitre, sigui la que sigui l'aplicació que es dongui a dits alcohols, a l'objecte que aquests no puguin monopolitzar en llur profit el mercat d'alcohols desnaturalitzats.

Quarta. L'Associació Nacional de Vinicultores, persuadida que la prosperitat de la viticultura radica principalment en l'exportació dels nostres vins, recava de l'Estat les justes mesures de protecció per a vèncer la competència mundial.

—*Un nou molí cooperatiu.* La Federació Sindical Agrària de Girona ha concedit un préstec al Sindicat Agrícola de Salt, per ajudar-lo a l'adquisició d'un molí.

—*El Consell de Foment de Girona* ha establert un camp experimental de suros, a càrrec de D. Miquel Sorgot, de Darnius, i D. Joan Torrent, d'Agullana.

NOTES DEL DEPARTAMENT D'AGRICULTURA DE LA MANCOMUNITAT DE CATALUNYA

Passen d'un centenar els Sindicats agrícoles de nostra terra que s'han inscrit per a concórrer a l'Exposició Internacional de Cooperatives que té de celebrar-se a Gand, més de la meitat dels quals hi presentaran fruits elaborats en llurs molins o cellers cooperatius.

Per tal d'assajar diversos cereals i farratgeres desconegudes a la comarca, ha estat concedit un camp de demostració a Puigcerdà, i a l'objecte d'experimentar la sulla en terres de secà, se n'ha concedit un als Sindicats Agrícoles de Santa Coloma de Queralt i Cervera, respectivament.

Bibliografia

CONTRA LA LLAGOSTA, per *Jaume Raventós*. Arxius dels Serveis Tècnics d'Agricultura. Un fulletó de 38 planes amb gravats. Barcelona, any 1924.

Els lectors recordaran que els Serveis Tècnics d'Agricultura realitzaren l'any passat una campanya d'extinció de la llagosta en terres d'Aragó. L'objecte de la campanya era impedir que el focus aragonès s'estengués a les terres catalanes, car la Mancomunitat pensà que era més pràctic de combatre l'enemic fora de casa en lloc d'esperar a fer-ho que ens envaís i ens causés danys.

De l'èxit de la campanya empresa pels Serveis Tècnics se'n féu ressò tota la premsa quotidiana, i fa pocs dies, en una visita d'inspecció de les zones envaïdes, es pogué constatar la considerable disminució de l'antic focus, de manera que aquest any no són de témer ja els estralls de la llagosta. En l'arxiu del Sr. Raventós es fa la relació dels treballs realitzats.

CONSULTORI

En aquesta secció es respondrà gratuïtament i per torn rigorós, a totes les consultes que facin els llegidors

A. R., MARTORELL.—Si el suc cúpric del qual parla va produir crema-dures a les fulles l'any passat, és probable que aquestes es repeteixin aquest any. Comprovi la neutralitat del líquid amb paper de tornassol, que pot adquirir a cà l'apotecari. El paper vermell ha de tornar-se blau en ésser mullat amb el líquid. Si queda vermell, afegeixi al suc lletada de calç fins a obtenir que es torni blau.

N. A., CIUTAT.—La qüestió que ens planteja necessita un desenrotllament massa extens pel quadre d'aquesta secció. Demanem a un dels nostres col·laboradors que en parli en un dels pròxims números.

J. C., SANTA COLOMA DE QUERALT.—Pel seu vi no té més remei que esperar que acabi de fermentar, cosa que és un xic llarga. El què ha de fer en altra ocasió és no comprar vins dolços pel seu consum, sinó completament aixuts, és a dir, ben fermentats.

P. F., MORANA.—Per augmentar el poder fertilitzant dels fems s'hi poden afegir adobs químics. Ara que d'aquests són solament alguns els que es poden afegir i, a més, s'han d'afegir en proporcions i condicions determinades.

El superfosfat posat en excés, impideix la fermentació del fem, com vostè justament ha notat. En lloc de superfosfat va millor, per augmentar la riquesa fosfàtica, de posar escòries Thomas, les quals no impedeixen la fermentació, o també superfosfat i calç. Aquesta calç neutralitza l'acidesa.

De totes maneres el fem que vostè ha preparat pot ésser corrègit, és a dir, podrit, posant-hi calç. També pot donar-lo així mateix al terreny on, encara que més lentament, es podrà.

R. S.

CALENDARI

de sembres i plantacions de les Hortalisses i Farratges més generalitzats o cultivats a Catalunya

MARÇ I ABRIL

HORTALISSES

Es sembren en tendes o en llocs abrigats:

Albergínies.—Pebrots de banya, grossos.—Pebrots de morro, grossos.

Es sembren a l'aire lliure:

Agrelles.—Àpit ple, gros.—Bledes grogues o blanques.—Carabasses carabassoneres, carabasses de bon gust, carabasses de Rabaquet i altres.—Carts plens, grossos.—Cogombres.—Col de cabdell o soldat, grossa, col borratxona (en terres frescals), col francesa i altres de fulla llisa, col de set setmanes, nana; col de Bruselles.—Crèixems.—Enciam escaroler d'istiu, enciam llarg, blanc o romà, enciam escarxofet, enciam bleders o Maymó.

Es planten:

Escarxoferes (des de febrer).—Maduixeres (des de febrer).—Tomàtecs d'albercoc petit, tomàtecs de pera, tomàtecs de poma, tomàtecs de potxeta.—Espàrrecs grossos.—Espinacs (per collir tendres o abans d'espigar).—Fasols primerencs.—Julivert.—Melons primerencs.—Pastanaga de taula.—Pèsols de set setmanes, pèsols tirabecs o Caputxins, millor en març.—Porros.—Ravanets mitjans, ravanets rodons.—Remolatxa de taula.—Salsifis i Escorsonera.—Serfull.—Xíndries.—Xirivies.—Moniatos.—Patates.

FARRATGES

Aufals.—Col geganta.—Remolatxes grosses.

També es sembra per a farratge verd:

Sorjo o Meuca dolça.—Trèbol gros o Trèfula. I les herbes dels prats. Guixes.—Llovins.—Llanties.—Moresc o blat de moro.

Per major detalls dirigir-se a Fills de Nonell, Plaça de Santa Maria.—Barcelona.

CLAPÉS Y JULIÀ

abans JOSEP SANTANA SOLER

Agents exclusius per Catalunya dels Superfosfats de la «Compagnie Bordelaise des Produits Chimiques» de Burdeos.

Sulfat d'Amoniac i Nitrat de sosa.

Arseniat de sosa i Cianuro sòdic.

Venedors exclusius del «LYSOL» de la casa Schulke & Mayr A.G., d'Hamburg.

Gran Via Laietana, 17

BARCELONA

Apartat 226

AGRO IBÈRICA, S. A.

BARCELONA

Sofres de totes classes per a l'Agricultura i Indústria —

Fàbrica i molins a Vilafranca del Penadès

Nou de San Francesc, 34. pral.
Telèfon A. 2514

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu AGRICULTURA

EDITORIAL CATALANA

Societat Anònima

Té el gust d'oferir a tots els seus amics i al públic en general, els magnífics tallers d'impremta que acaba d'instal·lar i ampliar.

La gran capacitat de rendiment de nostre modernísim utillatge i la seva absoluta perfecció ens permeten atendre no sols a la producció pròpia, sinó també a qualsevol altre treball que els nostres amics i el públic en general tinguin a bé encarregar-nos.

Impremta:
Ferlandina,
núms. 7, 9 i 11
Tel. 5329 A.

Dels amics, especialment, i de tots els

catalans, sol·licitem el concurs per a tota mena de treballs d'impressió: mostraris, factures, cartes, talonaris, tiquets, cartells,

anuncis, targes, esqueles, llibres, circulars, estats, revistes, memos-ràndums, fulletons, menús, dietaris i impressions de totes classes. Especialitat en tot ço que sigui en català.

La mateixa impremta s'encarrega de que tots els treballs siguin revisats, de lèxic, per l'Institut d'Estudis Catalans

Administració:
Rambla Sant
Josep, 16, pl.
Tel. 184 A.

Barcelona

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu AGRICULTURA

FUNDACIÓ BERNAT METGE

Heu's aquí l'empresa literària més sòlida i trascendent del nostre Ressorgiment cultural. Arreu de Catalunya i entre les seleccions espirituals estrangeres ha estat rebuda amb entusiasme

Subscriu-vos a:
Editorial Catalana, S. A.
Rambla Sant Josep, 16, pral.
Tel. 184 A. : BARCELONA

Compagnie Minière & Metallurgique d'Auzon, S. A.

PARIS

PRODUCTES INSECTICIDES PER A LA AGRICULTURA

Arseniats de sosa totes graduacions
Arseniat de Calç
Arseniat de Plom
Arseniat de Potassa
Aceïat de Plom neutre
Bouille d'Auzon

Agent-Depositari exclusiu:

M. A. PLANAS

Establert-Juliol 1924

Comerç al per Major de Drogues
Productes Químics, Herboristes i
Productes Colonials

Passeig de la Indústria, 32
Direcció Teleg.: "MAPLANAS"
BARCELONA

BOMBES CENTRÍFUGUES

GRUPS TRANSPORTABLES
especialment indicats per a recs

SISTEMA

HARDOLL

mogudes per
corretja o di-
rectament,
acobrades a
motor elèc-
tric o motor
de benzina

BOMBES
D'ENCEBAT AUTOMÀTIC

Les bombes **HARDOLL** NO
PORTEN premsa-estopes i
van amb coixinets de boles

Demaneu catàlegs i preus a

FILL D'EMILI BRUGUERA
Riera, 28
Barcelona

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu **AGRICULTURA**

URALITA

per a cobertes i per a recobriments

TUBERIA · DI-
PÓSITS PER AIGUA

Demaneu prospectes i preus a

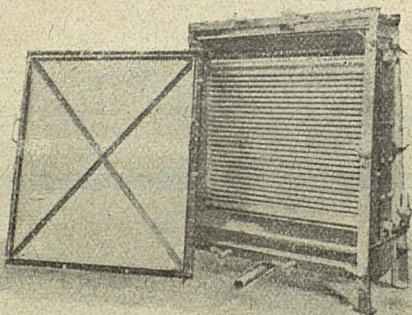
Uralita, S. A.

Madrid - València - Sevilla
Lleyda - Salamanca - Toledo

Central: BARCELONA. Plaça A. Lòpez, 15 - Telèfons 1644 A. i 848 A.

SOSTRES D'URALITA

Per a emprar en la Lluita contra la mosca de l'oliva, segons el sistema del professor Lotoirte - Els sostres d'Uralita són inoxidables, lleugers, de duració indefinida i no tenen competidor - Els sostres d'Uralita són fabricats amb *amiant i ciment*, exclusivament - Els sostres d'Uralita han sigut empleats, per consell dels senyors Tècnics de la Mancomunitat de Catalunya i del de varis Consells Provincials de Foment catalans, amb èxit satisfactori

REFRESCAMENT DEL MOST AL ABRIC DE L'AIRE

amb lo refrigerant de
cobertes amovibles

Suprimida la circulació
interior dels mostos

El suspendre la circulació per l'interior, dóna per resultat l'augment de rendiment, més regularitat i disminueix la consumació d'aigua. És neteja més ràpidament i no ofereix cap dificultat.

Refrigerant Capilar "LAWRENCE"

Exposició Pasteur - Strasburg 1923 { GRAN PREMI
2 DIPLOMES D'HONOR
BIRON & LIEGE Enginyers constructors LILLE (França)

Representant per Espanya: PERE SANS - Lleona, 13, Entrol.-BARCELONA

En dirigir-vos a les cases anuncadores, citeu AGRICULTURA

Tractors Agrícoles "CLETRAC"

Tipus Tanc

Reconeguts pels tècnics com els de major rendiment i de més utilitat per a tota classe de cultius.

Tot agricultor progressiu i amant dels seus interessos que desitgi augmentar considerablement el producte de ses finques, deu enterar-se dels avantatges que ofereix el

"CLETRAC"

Tipus W 14/22 HP.
per a tota classe de cultius
Pessetes 12,000

Tipus F 9/16 HP.
per a vinyes, horts i petites propietats

Pessetes 6,500

Aparells complementaris de totes classes i marques. a preus considerablement reduïts

Demanar catàlegs i proves al representant general a Espanya:

Automóvil Saló

Trafalgar, 52

BARCELONA

ASSECADORS

per a productes agrícoles

Demanant-se
detalls i
pressupostos

Maquinària : Subministres industrials

Mallorca, 280
Llúria, 100
BARCELONA

C. A. Gullino, Ing.

Agència Tècnica General

Telèfon 1066 G
Telegrams:
"Gullinoatg"

Llavors per a
farratges de
puresa i ger-
minació
garantitzada

No compreu sense
demanar preus a
aquesta casa

XANCO I CALVIS

Bailén, 2, entl.
BARCELONA

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu AGRICULTURA

Anhídrid Sulfurós Líquid Puríssim

S. I. C. M.

Per a sulfitar mostos, conservar vins,
desinfectar recipients, és insubstituïble

Econòmic

Senzill - Pur

Sals de Potassa d'Alsàcia

Les més riques
Exemptes d'impureses
Les millor presentades
Les més barates

Sens olor-Sens sabor

Enèrgic - Econòmic

Clarificador per a Vins

“Tete de Boeuf”

COMPANIA COMERCIAL IBERICA

AGÈNCIA DE BARCELONA

Gran Via Laietana, 4 - Apartat 872

Publiquem i subministrem, gratuïtament, un Butlletí Agrícola quinzenal d'os-
cil·lació de preus i notes útils sobre Adobs i Productes per a l'Agricultura